

på hvilken passageren skulle have været udskibet. Har dødsfaldet fundet sted efter udskibningen, er fristen to år fra dødsdagen, dog senest tre år fra den dag, udskibningen fandt sted,

- 4) for fordring på erstatning efter § 189 to år fra den dag, da rejsegodset blev udskibet, eller, hvis det er gået tabt, fra den dag, da udskibningen skulle have fundet sted,
- 5) for fordring på erstatning efter § 188, 2. punktum, to år fra den dag, da passageren blev udskibet,
- 6) for fordring på erstatning for tab som følge af, at gods er udleveret uden forevisning af konnossement eller til en forkert person, et år fra den dag, da godset skulle have været udleveret, eller fra den dag, da det blev udleveret, hvis dette sker på et senere tidspunkt,
- 7) for fordring på erstatning efter § 118 eller for urigtige eller ufuldstændige oplysninger i et konnossement, et år fra den dag, da godset blev udleveret eller skulle have været udleveret,
- 8) for fordring på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter § 136 eller § 216, stk. 2, et år fra dispachens dato,
- 9) for fordring, for hvilken skyldneren er begrænset ansvarlig i henhold til § 234, tre år fra forfaldsdag,
- 10) for fordring på den, der er blevet personligt ansvarlig efter § 246 eller § 253, den for søpanterrettens forældelse fastsatte frist, jfr. §§ 248 og 254.

Stk. 2. For regreskrav i anledning af fordringer som nævnt i stk. 1, nr. 2, 6 og 7, er forældelsesfristen et år fra den dag, da fordringen blev betalt eller søgsmål om den rejst. Ved regres i anledning af krav som følge af personskade, jfr. stk. 1, nr. 2, regnes fristen for regreskravet først fra den dag, da erstatningen blev betalt.

Stk. 3. Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb eller, såfremt det tilkommer en dispachør at træffe afgørelse om fordringen, ved anmeldelse for dispachøren.

Stk. 4. Enhver forhåndsvedtagelse om udelukkelse af forældelse eller om længere

forældelsesfrister end dem, der er nævnt i stk. 1, er ugyldig.

Stk. 5. Det afgøres efter loven i det land, hvor sagen er anlagt, om forældelsen er afbrudt eller suspenderet. Dog skal fordringer som omtalt i nr. 3, 4 og 5 senest være forældet tre år efter den dag, da udskibningen fandt sted eller skulle have fundet sted.

Stk. 6. I øvrigt kommer de almindelige regler om forældelse af fordringer til anvendelse.

§ 292. Krav om erstatning for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 267, jfr. §§ 282, stk. 2, og 283, eller om erstatning eller refusion fra den internationale erstatningsfond forældes, såfremt der ikke er anlagt sag inden tre år regnet fra den dag, skaden eller udgifterne opstod. Dog kan krav ikke i noget tilfælde rejses, når der er forløbet 6 år fra den dag, på hvilken den hændelse opstod, som forårsagede den nævnte begivenhed. Forvoldes skaden eller udgifterne ved en række hændelser, der har samme oprindelse, regnes 6 års fristen fra den første af disse hændelser.

Stk. 2. Forældelsesfristen vedrørende krav mod den internationale erstatningsfond afbrydes foruden ved sagsanlæg ved retsskridt i medfør af § 280, stk. 5.

Stk. 3. Skibets ejer og hans forsikringsgiver kan, uanset bestemmelsen i stk. 1, søge refusion fra den internationale erstatningsfond inden 6 måneder fra den dag, han får kendskab til, at der er rejst søgsmål mod ham om ansvar for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 267.“

Tolvte, trettende og fjortende kapitel bliver herefter fjortende, femtende og sekstende kapitel.

6. I § 300, stk. 2, § 301, nr. 5, § 308, stk. 2, og § 319 ændres „§ 223 a“ til: „§ 222“.

7. § 318, stk. 5, affattes således:

„*Stk. 5.* Frakendes nævnte ret ham, skal det bestemmes ved dommen, hvorvidt han kan gøre tjeneste som styrmand. Anklagemyndigheden indsender hans sønæringsbevis og udskrift af dommen til handelsministeriet. Er det bestemt, at han kan gøre